

uden at de kan føre et virkeligt Bevis for, at det forholder sig saadan, synes jeg ikke, at hele Rigsdagsmaskineriet skal sættes i Bevægelse, og at der i Huj og Hast skal laves en Lov som den foreliggende. En skønne Dag vil man komme og forlange, at der skal laves en Lov om Bekæmpelse af Stære og systematisk Udryddelse af Sol-sorter og mange andre Fugle. De Herrer skulde hellere vende sig imod et andet Forhold, som virkelig forårsager Landbruget Skade, nemlig Ukrudtsplagen. At Ukrudtet skal ødelægges, er vi alle enige om, det er en Sag, som er oplagt til Lovgivning. Ifølge sagkyndiges Opgivelse skader Ukrudtet det danske Landbrug for ca. 95 Mill. Kr. aarlig, saa meget mindre Høst-udbytte faar man paa Grund af Ukrudtsplagen. Her var et Omraade, hvor alle disse gode Kræfter, som nu i lange Tider har syslet med denne mærkværdige Sag, hellere skulde lægge sig i Selen. Hvad om vi gav dette Lovforslag en lidt ændret Titel og et lidt andet Indhold og gik i Krig imod Ukrudtet i Stedet for at gaa i Lag med Fuglene!

Desuden er det efter min Mening en umulig Opgave, man her stiller sig. I § 2 i Flertallets Forslag hedder det, at Raagerederne skal ødelægges ved Nedrivning eller ved Gennemskydning: Jeg tror, at begge Maader er ret umulige. Jeg vil i saa Henseende anføre, hvad en Mand ved Navn Helms har skrevet i „Dyrøvennen“. Denne Mand stiller sig i øvrigt ikke særligt uvillig til Sagen, men han gør gældende, at det er ret umuligt at ødelægge Raagekolonier. Han siger bl. a., at Gennemskydning af Rederne er et daarligt Middel. De Herrer Forslagsstillere, siger han, har neppe nøje studeret en Raage-redes solide Konstruktion, særlig naar den har været brugt Aar igennem. Et Hagl vil ikke kunne trænge igennem den, og det er vel ikke Meningen, at der skal anvendes Kanoner. Og Nedrivningen vil formentlig blive lige saa vanskelig. Det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) talte under Sagens første Behandling om, at man maaske kunde gaa op i Træerne med en lang Stang, i hvilken der sad en Krog, og dermed pirre Rederne ned, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at han skal nok lade være at balancere paa disse tynde Grene, jeg tror, det vilde gaa ham galt. Den nævnte Mand siger om dette Forhold: Rive Rederne ned i Æglægningstiden kan selvfølgelig lade sig gøre, men til det Arbejde skulde man helst have dresseret nogle Abekatte; for Mennesker vil det

blive et meget eventyrligt og farefuldt Forehavende. Og han giver saa en Illustration af en saadan Raagekoloni, hvis Reder svæver oppe paa de tynde Grene, hvor det faktisk er umuligt for Mennesker at komme. Det andet Middel, han anbefaler, kan man vel neppe tænke sig anvendt. Jeg tror, at der skulde nogle høje Brandstiger til, og at det i mange Tilfælde vilde være nødvendigt at mobilisere Københavns Brandvæsen for at faa den Opgave løst.

Mit Standpunkt er da det, at da Sagen altsaa ikke er klart og tilbørligt undersøgt — man har nægtet mig ethvert Middel til at faa den tilstrækkeligt undersøgt —, og da Opgaven formentlig er umulig at løse, kan jeg ikke stemme for noget af de foreliggende Forslag. Jeg maa erindre det høje Ting om, at Raagen er jo ikke en Fugl, som er fredet. Man har Lov til at skyde den lige saa meget, som man lyster, og det gør man ogsaa. Man kan skyde med Gøvær, Kanoner, Maskingeværer, eller hvad man vil, for at udrydde den i Massevis paa den bestaaende Lovgivnings Grund. Det er der ingen, der vil forbyde, men at gaa til Foranstaltninger, som i Virkeligheden ikke kan lade sig gennemføre, og her at fastslaa Ting, som endnu ikke er tilstrækkeligt klare fra Videnskabens Side, vil jeg advare imod. Det kan jeg ikke være med til, og det underer mig, at Landbrugerne kan være med der til. Landbrugerne, som altid her i Danmark har set op til Videnskaben og dens Resultater, arbejdet derefter, behandlet deres Jord derefter, burde ogsaa i dette Tilfælde se paa den videnskabelige Forsknings Resultater og ikke løbe hen og lave noget, som ikke er tilstrækkeligt undersøgt. Jeg synes for Resten ogsaa, at i den — man kan vel sige — skrækkelige Tid, hvori vi lever, kunde den danske Rigsdag tage sig noget nyttigere og alvorligere for end lave en saadan Raagekrig i Danmark. Jeg kan altsaa ikke stemme for disse Forslag og anbefaler ærede Medlemmer heller ikke at gøre det.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Køfoed) udtalte, at man ikke kunde gaa med til Flertallets Forslag, fordi det vilde praktisere den Fremgangsmaade at give de underordnede kommunale Raad Myndighed til at bestemme over den overordnede Amtsinstitution. Det beror, forekommer det mig, paa en fuldkommen Misforstaaelse af det ærede Medlem. Det er ikke Kommunerne,